

גיגית שגורכה עליידי נשיאהמדינה בי מישכן הכנסת. הוא פנה ללישכת הנשיא, וביקש כרטיסים. התשובה היתה שלילית. לדברי בן-מאיר, היה זה עזר וייצמן אשר סידר, בסופו של דבר, הזמנות לידידו, כן. האמת היתה, כמובן, אחרת. בן-מאיר התקשר אל פקיד בכיר במשרד-החינוך, מאחרי גבו של זבולון המר, וביקש שיפ-עילו לחץ על נשיאהמדינה שיתן לכך כרטיסים. אותו פקיד, היודע על קשרי-הם ההדוקים של השר שלו עם בן-מאיר, היה בטוח כי הבקשה היא על דעת ובידיעת השר, והחל מטריד את לישכת נשיא-המדינה בעשר שיחות טלפון ליום.

לבסוף נעתרה לישכת הנשיא ללחצים בשמו של המר, אולם אז התגלה כי לא נותר מקום, באופן פסי, עבור כן ואשתו. זה לא הרתיע את הפקיד, שליחו של בן-מאיר. הוא התקשר למשרד-הביטחון וסיפר לפקיד בכיר אחר במשרד זה על

(המשך מעמוד 15)

על מדינת ישראל לקבוע באיזה מחיר ימכרו מיצרי תעשיית הנשק שלה, ומה תהיה גובה העמלה של הסוכן. כן, לעזר מתו, טוען: „מה איכפת לכם בכמה אני מוכר? אני משלם לכם את מה שאתם דורשים, וכמה אני מקבל אחר-כך בשביל זה, זה לא עניינכם!“

וייצמן אינו מקבל שיטה זו, והחל מצמר צם את החוזים של כן עם מיפעלי התע-שיה האווירית, כאשר המגמה שלו היא להוציא את כן ממעגל מכירת הנשק הי-ישראלי לחוץ-לארץ. אז החלו הלחצים, בעיקר מצד אנשי המפד"ל, על וייצמן.

תחילה היו הלחצים כימעט פראיים, עד כדי כך שח"כ יהודה בן-מאיר העז לערוך עם וייצמן שיחה קשה בעניין כן. כאשר ראה בן-מאיר כי אינו מצליח לשכנע את וייצמן, הוא הודיע על-ידי כן.

אז ערך אישיהעסקים הממולח, היושב במכסיקו, כמה מהלכיריכוך. הוא שלח שני זוגות כרטיסיטיסה לשני מיטיביו בארץ, זבולון המר ויהודה בן-מאיר, המר, שהוא חיה פוליטית נבונה, ואשר היה מודע למילחמות כן-וייצמן, סירב לקבל את הכרטיסים. כדי להתנגות לגמרי מהקשר עם כן, התפטר המר גם מועדת קרן כן שבמישכן נשיאהמדינה, כשהוא מנמק זאת באופן רישמי בכך ששר אינו יכול להיות חבר בוועדה כזו. זו לא היתה הסיבה האמיתית, מאחר שהמר היה, גם בתקופה שבה היה שר-הסעד, חבר פעיל בוועדה.

אולם בן-מאיר קיבל את השי, ונסע לי-מכסיקו, יחד עם אשתו, על חשבונו של כן. החירוף הרישמי לנטיעה: חתונת בנו של כן, שנערכה במכסיקוסיטי.

לא נבהל

מאיומים

ע בעצות אחדים קודם לכן ביקר בי-דרום-אמריקה סגן שר-הביטחון, מר-דכי ציפורי. הוא זכה באירוח מלכותי על חשבונו של כן, וכשחזר ארצה הביע היר-הורים בקולירם בזכותו של כן, כשהוא טוען: „כך הוא סיפור-הצלחה. בתעשייה האווירית טוענים כי הוא אחד הסוכנים הטובים ביותר שלהם. הוא מביא הרבה כסף לישראל.“

אולם וייצמן לא שוכנע, לא מהלחצים של בן-מאיר ולא מהלחצים העקיפים של סגנו, ציפורי. יש להניח כי ציפורי אמר את שאמר בזכותו של כן, מבלי לדעת כלל על המאבק המתנהל מאחרי הקלעים. הוא פשוט התרשם מהאירוח שהעניק לו כן. אז החליט בן-מאיר להטיל למערכה את הקלף האחרון והחשוב ביותר שלו. לפני חודשים אחדים, בעת אחת ההידרדרויות במשאומתן על השלום, איים עזר וייצמן בהתפטרות. היה זה דווקא שר-הדתות,

אהרון אבר-חצירא, שאינו חשוד כמקורב לצעירי המפד"ל, שהעלה, בעת ישיבת סיי-עת המפד"ל בכנסת, את הרעיון שהמפד"ל תאיים שאם וייצמן יפרוש גם היא מהקואליציה. הסיבה לתרגיל של אבר-חצירא היתה פוליטית חשובה. ליוני מנד"ל, שאבר-חצירא נמנה עליהם, נוח מאד שוייצמן ימשיך לשרת בממשלה. עתה החליט בן-מאיר לנצל את המהלך

שלא הוא ביצע. הוא דאג לכך שייודע לווייצמן כי האיום של המפד"ל בפרישה היה יוזמה שלו. וכי וייצמן חייב לו על-כך טובה. במסר הזה של בן-מאיר לא היתה רק בקשת תשלום לאיש שלומו של בן-מאיר, אלא גם איום מוסוה. אם וייצ-מן לא יתנהג כשורה, יכולה המפד"ל, בזמן משבר אחר, שלא לתמוך בו.

תגובת וייצמן לא איתרה לבוא. באותם צינורות בדיוק הוא הודיע לבן-מאיר — בצורה עקיפה, כמובן — כי מנוי וגמור יהיו להוציא חוזים מידיו של כן, וכי הוא וייצמן, אינו נבהל מאיומים.

אולם בן-מאיר עדיין לא ויתר. קשה לו לוותר על פרה חולבת מסוגו של כן. המז-רימה כספים רבים לצעירי המפד"ל, ואף נזנתו רק מתנות אישיות יקרות-ערך. בן-מאיר החל מפין שמעות, שנקלטו מהר, אשר כל מגמתן היתה לסכך את וייצמן. על פי השמועות, וייצמן וכך הם ידידים בלב ובנפש ומעורבים, בקישרי-מיסחר עוד מהגילגול הקודם של וייצמן, כשהיה בעל חברות יבוא ויצוא.

לבן-מאיר היתה גם הוכחה ליחסים הטו-בים של וייצמן עם כן. כאשר ביקר הי-נשיא גימי קארטר בישראל, הגיע לארץ גם כן, לאחד מביקוריו הרבים כאן. כן ביקש להיות מוזמן לארוחת-הערב החגי-

בייטר ושווד' נופתיים טוב:

ניום שְׁמִיָּהּ סוֹ קִרְקִסִים לֹא קִרְקִסִים קִרְקִסִים פִּזָּה

הגדול מכולם קרקס

CIRCUS FISHER

אוהל ענק ומפואר · לולינים · אקרובטים · להוטונים · ילדי פלא · ליצנים · אריות · סוסים · נמרים · פילים · גמלים · סוסי פוני · ועוד... ועוד... ועוד...

בחג הפסח בתל-אביב

שדרות רוקה, צומת איבן גבירול, ליד רידינג

יום שלישי, ערב חג 17.4 ב"ה בבוקר 2.30 אחה"צ	יום חמישי, 19.4 ב"ה בבוקר, 2.30 אחה"צ
יום רביעי, מוצאי חג, 18.4 ב"ה בערב, 9.15 בערב	יום שישי 20.4 ב"ה בבוקר, 2.30 אחה"צ
מוצאי שבת 21.4, ב"ה בערב, 9.15 בערב	

זכיונות: שלח 262994 פרסום רץ

לאור הביקוש הרב, נא הכינו כרטיסים מראש

כרטיסים: „לאן“ תל-אביב, פסג' דיזינגוף 101, טל. 247373 וביתר משרדי הכרטיסים בתל-אביב, בתים, „היוזם“, ר"ג, „רכניץ“, חולון, „קורקסטרוין“, „דיראון“, נתניה, „סינגל“, הרצליה, אלכסנדר“, פתח-תקווה, „ווייס“, רמלה — לוד, „גלובוס“, משרדי הפקה: טל. 242608, 224078

„מסדה“

דיזינגוף תל-אביב בע"מ

לקראת חג הפסח הגיעו מישלוחים חדשים של פוסטרים צבעוניים מקסימים המבחר הגדול ביותר במחיר הזול ביותר 28 ל"י בלבד, כולל מ.ע.מ. רפרודוקציות אמנותיות, כ-300 דוגמאות שונות במחיר 77 ל"י, כולל מ.ע.מ. „מסדה דיזינגוף“, רח' דיזינגוף 164, ת"א

תן טרמפ לחייל

אהרון אבר-חצירא

נוצל

הבעיה: „שני השרים, המר וייצמן, רור צים מאד שכך ישתתף בארוחה. זה חשוב לתעשייה האווירית שכך יקבל את הכרטי-סים.“ הפקיד במשרד-הביטחון, שגם הוא הוטעה, חשב כי השיחה נעשתה על דעת השר שלו, והסכים לוותר על המקומות שלו עבור ביטחון ישראל.

כך השתתף בארוחת-הערב, וכל גדולי המדינה ראו אותו שם. בן-מאיר התחיל להדליף עוד לפני שהסתיימה ארוחת-הערב כי היוזמה היתה של וייצמן, שהוא ידידו הקרוב של כן, והסיפורים במי-סדרונות המישרדים הממשלתיים ובמיזנון הכנסת הרקיעו שחקים.

סיפורים אלה הגיעו גם לאוזניו של עזר וייצמן, אשר החליט שלא להגיב. אחרי שיחה עם המר התברר לווייצמן, למעלה מכל ספק, כי בקלחת בוחש בן-מאיר, ללא ידיעתו של המר. היועצים המישפטיים של מישרד-הביטחון ושל התעשייה האווירית התחילו לבדוק כיצד אפשר לקצר את הי-תהליך של ביטול החוזים עם כן.

בתגובה להעולם הזה אמרו המעורבים בפרשה, או המקורבים אליהם:

● יהודה בן-מאיר: „אין לי מה לדבר על העניין.“

● מקורבי זבולון המר: „להמר אין קשר לפרשה. הוא מכיר את כן, אך סירב לקבל ממנו את כרטיסי-הטיסה לך-מכסיקו. מעולם לא ניסה המר להשפיע באיזשהו כיוון בפרשת כן על שר-הבי-טחון ואינו יודע על כספים שכך נתן ל-צעירי המפד"ל. השר המר התפטר גם מי-וועדת קרן כן.“

● מקורבי עזר וייצמן: „מנוי וגמור עם שר-הביטחון לנתק את הקשרים בין התעשייה הביטחונית לבין מרכוס כן, וככל שיהיה הדבר מהר יותר, כן ייטב לעם ישראל.“

● לישכת נשיא-המדינה: „אין לנו כל קשר עם כן, מילבד קרן כן, שאותה קיבלו בירושה מהנשיא הקודם. סירבנו להעניק לכך הזמנות לארוחת-הערב, אך היו לחצים וגם מישוהו ויתר על-ההזמנות שלו, לכן הוא קיבל הזמנות.“

● שר-הדתות אהרון אבר-חצירא: „ההצעה שלי, שהמפד"ל תשקול אם להמשיך ולהיות בקואליציה אם שר-הבי-טחון יתפטר מהממשלה, היתה עניינית. אני חושב שזה לא טוב לעם ישראל ש-ווייצמן יתפטר. אני מצטער אם היה מי שניצל הצעה זו למטרות בלתי-כשרות.“